

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2569/2020
Гж ап 14/2020
08.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Божидара Вујичића, председника већа, Весне Субић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиоца АД „Лука Београд“ из Београда, чији је пуномоћник Игор Пршић, адвокат из ..., против тужених „BRIF-TC DOO“ из Београда, чији је пуномоћник Немања Васиљевић, адвокат из ..., Дирекције за грађевинско земљиште и изградњу Београда ЈП Београд, чији је пуномоћник Срђан Илинчић, адвокат из ... и Града Београда, чији је заступник Градско правобранилаштво из Београда, ради утврђења, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6118/18 од 21.02.2019. године и о жалбама тужених изјављеним против решења Апелационог суда у Београду РЗ 41/19 од 09.01.2020. године, у седници већа одржаној 08.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, жалбе тужених изјављене против решења Апелационог суда у Београду РЗ 41/19 од 09.01.2020. године.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6118/18 од 21.02.2019. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 6118/18 од 21.02.2019. године, одбијене су, као неосноване, жалбе друготужене и трећетуженог и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 79203/10 од 01.12.2016. године, исправљена решењем истог суда П 79203/10 од 09.05.2018. године којом је, ставом првим изреке, утврђено да је ништаво решење Извршног одбора трећетуженог од 15.06.2004. године, што су прво и друготужени дужни да признају и трпе. Ставом другим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је ништав уговор о давању у закуп осталог грађевинског земљишта у државној својини, закључен између предузећа „Монтмонтажа“ доо Београд и друготужене од 02.09.2004. године, оверен пред Другим општинским судом у Београду Ов. .../... од 27.07.2007. године, као и анекс I наведеног уговора од 07.12.2004. године, анекс II од 08.08.2007. године и анекс III од 22.11.2007. године, што су тужени дужни да признају и трпе. Ставом трећим изреке, обавезани су тужени да тужиоцу на име трошкова поступка исплате износ од 205.310,00 динара, са законском затезном каматом од извршности до исплате, а ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиоца који се односи на исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности.

Против наведене пресуде донете у другом степену, тужени су благовремено изјавили ревизије, са предлозима да се о ревизијама одлучи као о изузетно дозвољенима, у смислу одредбе члана 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09).

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 41/19 од 09.01.2020. године, није предложено одлучивање о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6118/18 од 21.02.2019. године.

Против наведеног решења тужени су изјавили жалбе, због битне повреде одредаба парничног поступка.

Одлучујући о дозвољености изјављених жалби, Врховни касациони суд је имао у виду да се у конкретном случају ради о поступку започетом пре ступања на снагу Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ бр. 72/11), на који се према члану 506. став 1. овог закона примењују одредбе ранијег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09). Тај процесни закон предвиђа да се жалба као правни лек може изјавити против пресуде донете у првом степену (члан 355. ЗПП) и против решења првостепеног суда (члан 385. ЗПП). Против одлуке другостепеног суда – правоснажне пресуде донесене у другом степену и решења другостепеног суда странке могу изјавити ревизију (чл. 394. и 412. став 1. ЗПП).

Из наведеног произлази да Закон о парничном поступку који се примењује у конкретном случају не предвиђа жалбу као правни лек који се може изјавити против решења другостепеног суда, што жалбе тужених изјављене против решења Апелационог суда у Београду РЗ 41/19 од 09.01.2020. године чини недозвољенима.

Из наведених разлога, применом одредбе члана 411. у вези члана 373. став 1. тачка 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09) одлучено је као у ставу првом изреке овог решења.

Према члану 395. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), ревизија је изузетно дозвољена и против другостепене пресуде, која се не би могла побијати ревизијом по одредбама члана 394. овог закона, кад је по оцени апелационог суда о допуштености ове ревизије, потребно да се размотре правна питања од општег интереса, уједначи судска пракса или кад је потребно ново тумачење права.

Из наведеног произлази да Врховни касациони суд може прихватити одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној под условом да је такво одлучивање предложио апелациони суд, што у конкретној ситуацији није случај.

Испитујући дозвољеност ревизија изјављених против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 6118/18 од 21.02.2019. године, у смислу члана 401. став 2. тачка 5. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11), а у вези члана 23. став 3. Закон о

изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", број 55/14), Врховни касациони суд је оценио да ревизије тужених нису дозвољене.

Тужба у овој правној ствари је поднета 27.01.2009. године. О тужбеном захтеву је одлучено првостепеном пресудом донетом 01.12.2016. године, а другостепена пресуда донета је 21.02.2019. године. Вредност побијаног дела правноснажне другостепене пресуде је 501.000,00 динара.

Према члану 23. став 3. новела Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), објављених у „Службеном гласнику РС“, бр. 55/14, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона (31.05.2014. године).

Правноснажна другостепена пресуда која се побија ревизијом донета је 21.02.2019. године, после ступања на снагу наведених новела Закона о парничном поступку.

Како се ради о поступку у којем је вредност предмета спора побијаног дела износ који очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је оценио да ревизије тужених нису дозвољене.

Из наведених разлога, на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС, број 125/04 и 111/09), одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа- судија
Божидар Вујичић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић